

ΕΙΔΥΔΑΙΟΝ

ΕΝΑ ΘΕΡΜΟ ΚΙ ΕΓΚΑΡΔΙΟ "ΕΥΧΑΡΙΣΤΟ,"

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ «Μπουκέτου» θεωρεῖ ὑποχρεωσὶν τῆς νὰ εὐχαριστήσῃ ἐξ ὅλης καρδίας τὸ κοινὸν τῶν δύο πόλεων διὰ τὴν θερμὴν ὑποδοχὴν ἣς ἔτυχε τὸ περιοδικὸν μας. Τὸ «Μπουκέτο» ἐκδοθὲν τὸ ἑσπέρας τοῦ Μ. Σαββάτου ἐγένετο παντοῦ, εἰς τὰς Ἀθῆνας καὶ τὸν Πειραιᾶ, ἀνάραστον. Τὴν πρωΐαν τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα εἰς τὰ πλεῖστα τῶν κιοσκιῶν τῆς πρωτευούσης καὶ τῆς γειτονοῦ δὲν εἶχε μείνει ἀπόλητον οὔτε φύλλον. Οἱ ἐφημεριδοπῶλαι εἶχον ἐξαντλήσει ὡσαύτως τὰς χιλιάδας τῶν φύλλων, τὰ ὁποῖα παρέλαβον πρὸς πώλησιν, τὸ πρακτορεῖον Πειραιῶς ἐζητοῦσε νὰ τοῖς ἀποσταλοῦν νέαι ποσότητες φύλλων ἐξ Ἀθηνῶν, εἰς τὰς Ἀθῆνας ἐφημεριδοπῶλαι καὶ ἰδιοκτῆται περιπτέρων ἐζήτουν καὶ ἄλλα φύλλα ἀπὸ τὸ πρακτορεῖον, τὸ γραφεῖον μας δὲ ἐπολιορκεῖτο κυριολεκτικῶς. Τοιαύτη θριαμβευτικὴ ὑποδοχὴ περιοδικῶ ἐἴνε πράγματι πρωτοφανῆς διὰ τὰς Ἀθῆνας καὶ μᾶς ἱκανοποιεῖ ἀπολύτως διὰ τοὺς πολυμήνους κόπους καὶ τὰ μεγάλα ἐξοδα, εἰς τὰ ὁποῖα ὑπεβλήθημεν διὰ νὰ δόσωμεν εἰς τὸ κοινὸν ἓνα περιοδικὸν ἄμεμπτον ἀπὸ πάσης ἀπόψεως, πολυτελές, τέλειον, ἱκανοποιεῖν καθεὶ ἡλικίαν καὶ πάντα τὰ γούστα.

Ὁμοίως ἐνθουσιῶδες εἶνε καὶ αἱ τηλεγραφικαὶ πληροφορίαὶ ἃς εἶχον ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν περὶ τῆς κυκλοφορίας τοῦ «Μπουκέτου». Τὰ ὑποπρακτορεῖα Παλαιᾶς καὶ Νέας Ἑλλάδος ζητοῦν τὴν ἀποστολὴν διπλασίων φύλλων.

Ἄφο ὅμως τοῦ δεῖ ἐγένετο τὸ «Μπουκέτο» ἀνάραστον ἔμειναν πολλοὶ κύριοι, κυρίαί, δεσποινίδες καὶ οικογένειαι χωρὶς φύλλον. Τὰς παρακλήσεις αὐτῶν ἔχοντες ὑπ' ὄψιν θὰ προβῶμεν εἰς δημοσίευσιν περιλήψεων τῶν διαφόρων συνεσιῶν εἰς τὸ περιοδικὸν ὅπερ θὰ τυπωθῆ εἰς διπλασίαν ποσότητα ἀντιτύπων διὰ νὰ ἐπαρκέσωμεν εἰς τὰς πανταχόθεν ἐρχομένας ἀαιτήσεις.

Ἰσως δὲ ἀργότερον προβῶμεν καὶ εἰς ἀνατύπωσιν — ὅσον καὶ ἂν εἴνε πολυέξοδος — τοῦ πρώτου φύλλου διὰ νὰ ἀποκτήσουν ὅλοι ὄσοι ἐπιθυμοῦν τὸ πρῶτον τεῦχος τοῦ «Μπουκέτου».

Εὐχαριστοῦμεν τέλος τὰς ἐφημερίδας διὰ τὰς ἐνθουσιῶδες κρίσεις τῶν ὑπὲρ τοῦ «Μπουκέτου» καὶ τὰς συστάσεις τῶν ὁπως τὸ φύλλον μας γίνετ' ἀχώριστος σύντροφος πάσης Ἑλληνίδος καὶ παντός Ἑλλήνος ..

Η ΔΙΕΥΘΙΝΣΙΣ ΤΟΥ "ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ,"

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑΤΙΚΟ

ΤΙ ΖΗΤΟΥΣΣΕ

Ἦσαν ἀροραβονιασμένοι καὶ βγήκαν τὸ βράδυ τῆς παραμονῆς τῆς Πρωτομαγιάς μετ' ἀμάξι. Ἐφαγαν ἐνωρίς ἀπὸ τὸ ἀπόγευμα καὶ τράβηξαν πρὸς τὰ Πατήσια. Θὰ ἔπιναν καμμιὰ μύτρα καὶ θὰ ἔπιαναν λίαν ἄμαθ.

Στὰ Πατήσια κατακλυσμός κόσμου. Φωνές, τραγούδια, κιθάρες, φουσαρμόνικες, κολίνα. Τὸ ἀεράκι φυσᾷ μυρωμένο.

Ἀπὸ μὲν ἑνὸς γέροντι στὴν ἀγκαλιά του :

— Πιμερὸς εἶ.

— Νὰ πάμε ἀγάπη μου. Στάσου νὰ σοῦ ἀγοράσω ἓνα Μάνη προηγουμένως.

Γυρίζουν παντοῦ, σταματοῦν πλανοδίους ἀνθοπωλητὰς μὰ ἢ μνηστῆ του δὲν εὐχαριστεῖται μὲ τίποτε. Τὸ ἓνα στεφάνι τῆς φαίνεται πενιχρὸ, τὸ ἄλλο μαραμένο. Ἡ ἀνθοδέσμες δὲν τῆς ἀρέσουν. Ἀπειλεῖται καναδάκι. Μπαίνουν στ' ἀμάξι καὶ ξαναγυρίζουν στὴν Ὁμόνοια. Τὶ χρῆμα νὰ τελειώσῃ τόσο γροσοῦζικα ὁ περίπατός των ; Ἀλλὰ ὄχι. Αὐτὴ διακρίνει τώρα ἓνα πλήθος «ΜΠΟΥΚΕΤΑ» κρεμασμένα σ' ἓνα κίосκι τῆς πλατείας. Τοῦ σφίγγει τὸ χέρι καὶ τοῦ ζητᾷ νὰ τῆς ἀγοράσῃ ἓνα. Ἐκεῖνος πραγματοποιεῖ τὸ πόθο τῆς.

Γυρίζουν σπῆτι καὶ ρίχνονται μετὰ τὸ μούτρα στὸ διάβασμα. Ἐκείνη τοῦ φιδυρίζει τώρα γλυκά :

— Καλύτερο πρωτομαγιατικὸ μπουκέτο ἦτο ἀδύνατον νὰ βρεθῆ. Ἄν κάνω πὸς τὸ βγάξω στὸ μπαλκόνι θὰ ξετρολλαθῆ ὅλη ἡ συνοικία. Σὲ παρακαλῶ νὰ μοῦ ἀγοράξῃς ἓνα κάθε βδομάδα.

Τῆς ἀπαντᾷ :

— Ναι ἀγάπη μου ! καὶ τὴν φιλεῖ στὸ στόμα...

Δις Νίτσα Κορωναίου

ΔΙΑΔΟΓΟΣ

Μεταξὺ ἐνὸς βλακῶς καὶ ἐνὸς ἐξύπνου :

Ὁ Β λ α ξ. — Ἦθελα νὰ μάθω γιὰ ποῖον λόγον δὲν ὀμιλεῖς ποτὲ μὰξή μου.

Ὁ Ε ὑ φ υ ή ς. — Ἐθέλεις νὰ μάθῃς ; Νὰ γιατί : ὅταν δὲν εἶσαι σύμφωνος μετὴν γνώμῃ μου λυποῦμαι γιὰ λογαριασμόν σου καὶ ὅταν εἶσαι σύμφωνος ἀρχίζω νὰ ἀνησυχῶ... γιὰ τὸν ἑαυτόν μου.